

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ИНЂИЈА, СЕПТЕМБАР 2007. ГОД
ГОДИНА XVIII, БРОЈ 2865

ПОЛИТИЧКИ ЛЕШИНАРИ ХАРАЈУ ИНЂИЈОМ

ВРЕМЕ БЕРБЕ

Мотив за бављење политиком може бити идеолошки, или чисто практични односно материјални. Уколико једна власт која почива на искључиво материјалном мотиву дуго траје, онда она постаје грамзива а протагонисти такве власти бескрупулозни и свадљиви. Да је тако потврђује између осталог и последње заседање Скупштине општине. Као да је било мало што су се обогатили на продаји земље по 15 еура /м² коју су куповали по 0,5 еура/м² безобзирно су рушили имовину овог народа, тешко стечену у minulим временима, и претворену у шут

пресељавали на сметлиште и још то и наплаћивали од овог народа. Нису се либили ни да паре које је држава наменила за обнову цркава потроше а да ни сами немају одговор где! Као да им све то није било довољно покушали су преко своје одборничке већине да донесу одлуку о додатном задуживању од 250 милиона динара. Познато је само ко би враћао кредит и ко би се највише од тих новца овајдио. Време власти су схватили као време БЕРБЕ. Срећом по овај народ свађа око плена резултовала је захтевом за смену актуелног председника Скупштине општине и све се завршило прекидом заседања тако да од задуживања још увек нема ништа. Једино је правда задовољена, јер су на тој седници Српској Радикалној Странци враћени узурпирани мандати.

ЖИВКОВИЋ КАО ПРОИЗВОД ЈЕШИЋЕВИХ МАНИПУЛАЦИЈА

Нема боље продуктивности од Јешићевих махинација и лоповлука, па се то односи и на поклон Живковићу у виду поклон пакета од 50 хектара земље, 500.000 евра и 200 динара по чоколу.

Ако већ нема нових радних места и нових производно продајних хала, зато код Јешића ради отимачина од својих грађана, па на њихов рачун појединци као богаташи.

Успева Јешић веома добро у својим намерама, а све захваљујући послушницима а и судским органима. Када је у питању лиценција па зар не бих било нормално да је комисија која је радила на лиценцији код доделе земље иста на коришћење по закуп елиминисала г. Живковића са тендера јер је он захваљујући г. Јешићу и Миодрагу Костићу засадио виноград у марту месецу у реону Крчедина и добио је повратна средства у износу од 500.000 евра да бих тендер био 5 месеци касније. Где чуда за спорну парцелу се узимају два понуђача г. Живковић и Агроунија Миодрага Костића док се не прихватају остали пријављени, а један од пријављених је задруга из Новог Сланкамена "Сланкаменка".

Што се тиче понуђене цене и она је спорна и испод сваког минимума. Да сумња буде већа Миодраг Костић нуди 5.100. динара по хектару а г. Живковић даје 5.200 динара, можда све то није ни чудно колико и чињеница да поменути тројка у саставу Јешић, Костић и Живковић не припадају истој странци, такозваном Жутом Предузећу, односно лоповској демократској странци. Поштовани читаоци просудите сами. Срамно је зашто су можда поштени људи у општинској комисији за доделу земљишта прихва прихватила овакву игру, њима на част?!

Да све још буде трагичније, ових дана г. Јешић тражи од Скупштине општине Инђија да му дозволи да општину задужи за нових двеста педесет милиона динара. Уз стари дуг који је 168 милиона а пезна се за још 50 милиона везано за водовод на Љукову и брука укупно задужење око 468 милиона динара што је у еврима око 6 милиона евра.

Питамо се и ми Српска радикална странка са Вама заједно шта је са буџетом општине Инђија који је у висини од 1 милијарде и где су потрошена та средства.

Знамо да су семафори у Инђији као нова инвестиција плаћени од стране Покрајине.

Шокирала нас је информација да је Покрајина сврстала општину Инђију у ред неразвијенијих општина у Војводини. Шта би са Развијеном општином Инђија која по расту и напретку бежи свим општинама у Србији за 20 година.

Зар две приче Горана Јешића за једну исту Инђију могу да пађу место код нас? Не!!!

Истина је једна, а она гласи:

Инђија јесте сиромашна, 10.000 незапослених, само две мале фирме по сумљивим околностима створене на територији општине Инђија, "Фаст" и "Хенкел", 80 људи запослено и поред њих нар богатих људи само Горан Јешић и око Јешића. Премало за богату Инђију, а Инђија ће враћањем задужења Горана Јешића дуго, дуго бити неразвијена општина.

ПРОПАЛА ПЉАЧКА ОДБОРНИЧКИХ МАНДАТА У РЕЖИЈИ "ВЕЛИКОГ ДЕМОКРАТЕ" ГОРАНА ЈЕШИЋА

Сведоци смо да је политичка сцена у Србији заиста шаролика, поготово на локалном нивоу, али локална власт у Инђији заиста представља јединствени пример политичке проституције. Горан Јешић чувени првоборац петоктобарског пуча зарад голог опстанка на власти уортачио се ни мање ни више него са Сретеном Јовановићем председником квази СПС-а у Инђији. То је наравно изазвало згражавање доследних чланова СПС-а који су се дистанцирали од такве политички перверзне коалиције. Да би сачували голу власт Јешић и Сретен Јовановић нису се либили ни од најбруталније отимачине одборничких мандата Српске Радикалне Странке. Један од основних принципа Демократије је поштовање воље бирача, која је њиховом крађом на најпримитивнији могући начин погађена.

ПЕТИЦИЈА

Српска Радикална Странка почела је са скупљањем петиције у којој се захтева да суђење проф. др. Војиславу Шешељу пред Хаашким Трибуналом буде директно преношено на једном од телевизијских програма РТС-а.

Јавности је познато да је председник СРС др. Војислав Шешељ већ пет година заточен у Хаашком Трибуналу. Дакле већ пет година чека прилику да докаже своју невиност, а бранећи себе брани и Српски народ у целини од покушаја дела тзв. међународне заједнице да нас као народ у целини прогласи геноцидним. Право је грађана Србије да знају истину! Право је грађана Србије који плаћају ТВ претплату да гледају овај историјски процес. Позивамо све грађане који желе да дају свој допринос историјској борби др. Војислава Шешеља, борби за слободу и достојанство да потпишу петицију. Свој потпис можете дати активистима Српске Радикалне Странке који ће обилазити грађане, као и на пунктовима у граду и већим насељеним местима, као и у просторијама Општинског одбора Српске Радикалне Странке у Инђији. Укључите се у борбу за истину и правду, борбу за бољу будућност Ваше деце.

ЈЕШИЋ ИЗБЕГЛИЦЕ ПРОГЛАШАВА ГРАЂАНИМА ДРУГОГ РЕДА

Инђија је место које представља "Србију у Малом". Наиме, познато је да у Инђији живе људи разних нација и вероисповести. Пре свих живе Срби како староседеоци тако и они који су дошли у Инђију из свих крајева Србије и бивше СФРЈ. И није битно ко је одакле дошао, већ ко је какав човек, комшија, пријатељ.

Председнику општине Горану Јешићу као да сметају ти добросуседски односи па са времена на време поттирује ватру. Наиме, познато је да му се често омакне изјава у којој изражава изразито негативан став према својим суграђанима који су прогнани само зато што су Срби. Након парламентарних избора

2007. године катастрофалан пораз на изборима своје Демократске Странке на чијој листи је био кандидат за посланика на територији општине Инђија Јешић је правдао тиме што је 2500 избеглица добило држављанство и право гласа. Да ли то Јешић мисли да су избеглице грађани другог реда и да им треба ускратити основна људска права?! Јавности су познате и његове оптужбе за етничко чишћење у Новом Сланкамену за које он оптужује Српску Радикалну Странку и њене активисте. Ово је класична замена теза, јер како људи који су протерани и над којима је извршено етничко чишћење у Хрватској могу од жртве постати злочинци. Да ли постоји неко ко би добровољно мењао своју кућу у Загребу, Задру, Ријеци за куће у Новом Сланкамену?! Почетком 2007. године, на трибини у Трећој Месној Заједници у Руми

Јешић је изјављивао да је он велики аутономаши, што уопште није новост, такође је и ту помињао избеглице и њихову кривицу због успеха Српске Радикалне Странке. У томе је био толико оштар да га је председник Општинског Одбора Демократске Странке у Руми Ненад Боровић покушавао утишати и смирити. Иначе његове Аутономашке аспирације уопште нису никаква новост, још после 5 октобра у изјавама за новине "Блиц" Јешић је говорио како су му блиске идеје Ненада Чанка. Такође, 05.08.2006. године у емисији "Очи у Очи" на Сремској ТВ, Јешић је изјавио да је "Велики Аутономаши". Када имамо у виду Чанкове неслане "шале" са Војвођанским пасошима и Јешићеве изјаве нпр. у магазину "Стандард", где он дословце изјављује да од Инђије прави "дражаву у дражави", бојимо се да те изјаве не треба олако схватити.

Оснивач и издавач:

проф. Др. Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:

Елена Божић=Галијан

Заменик главног и одговорног уредника:

Марниа Томан

Помоћник главног и одговорног уредника:

Момир Марковић

Уредник издања:

Милош Дишић

Адреса редакције: Трг Победи бр.3 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине Велика Србија уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104. Од 5. јуна 1991. године

ЈОШ ЈЕДНА ПРЕВАРА У НИЗУ ЈЕШИЊЕВИХ ПРЕВАРА САМО ЈЕ САДА У ПИТАЊУ Р.У.

Као и све досадашње преваре тако и ова превара личи на Горана Јешића.

Како су нестали објекти три јавна предузећа "Водовода", "Комуналца" и "Дирекције за изградњу града", како је нестао Здоп, баш на исти испробан рецепт нестали Раднички Универзитет. А циљ је један, све за рад личног богаћења Горана Јешића и свите око њега, односно још два до три човека блиски Јешићу. Па не каже народ јабе мистер десет посто.

Не би Горан Јешић успео сам са својим послушницима и ново печеним богатацима да нема исто тако послушну коалицију у Скупштини Општине Инђија у виду Српка Меденице и Маријана Ристичевића.

Ова господа зарад мало власти, помогли су обилато Горану Јешићу да дође до сопственог капитала, тешког више милиона евра. Изгласавали су све оно што је од њих тражио велики тата, а да сами нису имали баш велику корист осим како речесмо мале голе власти.

Зато је такву подршку дебело наплатио и ту подршку Јешићу уновчио г. Сретен Јовановић, тај исти господин уз помоћ Јешића порушио је све што је могао у Инђији и то наплатио у више милионским износима, а да његова фирма нема лиценцу за рушење, па чак ни заштитне кациге за раднике. Али трговина је трговина и ту се не пита за цену.

Тај исти Сретен Јовановић од народних пара које му омогућује Јешић купује јадне и бедне одборнике Српске радикалне странке, њима на част и црквена заклетва на верност Српској Радикалној Странци. Господин Јовановић има чара и добити, али шта добије Маријан Ристичевић и Српко Меденица. Ништа.

Маријану Ристичевићу се спрема смена са места председника Скупштине општине Инђија.

Увидевши да је враг однео шалу Маријан Ристичевић се огласи у медијима где износи све прљавштине о Горану Јешићу. Да рекло би се да је у праву и јесте када прича о Јешићу, али се поставља питање зашто тако касно.

Због не добијеног дела колача желели да себе опере и да своју подршку Јешићу прикрије није ли то сада мало касно.

Српко Меденица неће добити ништа, а о њему Јешић нема баш лоше мишљење, јер су они школски другови и пријатељи из раних дана па Јешић зна да се овај не љути па с тога и не даје већу пажњу Српку Меденици.

Оно што је општина изгубила је отуђење имовине захваљујући овој поменутој господи. Да поновимо која је то имовина: ЗДОП, МЕРКАТОР, РАДНИЧКИ УНИВЕРЗИТЕТ, ПРЧАЊ и друге.

Шта је за већину ових локација исто то је: Да све биле изграђене објектима, да би се порушиле и продале као не изграђено грађевинско земљиште.

Где је општина оштећена више милионским износима. То је та власт, власт Демократије, нека им служи на част.

Сва ова изгласавања поменутих људи у Скупштини омогућила су Јешићу, Урошу Ђурувији у Сретену Јовановићу да за себе прибаве велику корист. Тако на вољан а кажем и опробан рецепт нестали објекти Радничког Универзитета али ту су умешани у игру и директори Радничког Универзитета.

Сада власник парцеле Срем намештаја и Радничког Универзитета прети грађанима Инђије да ће их мрак прогутати ако не буду добри и буду задирали нос где не треба и ако ти грађани имају своју земљу до поменуте парцеле.

Тако осакаћени Раднички Универзитет иде у приватизацију која је расписана у листу "Политика" 20.07.2007. године. Већ 27.07.2007. стигле су Отомена агенције за приватизацију и зо у два наврата директору Радничког Универзитета да ће покренути кривичну пријаву ако Раднички Универзитет не пошаље Агенцији за приватизацију проспект односно листу капитала Радничког Универзитета.

С обзиром да су порушили своје објекте а да продају само печат Радничког Универзитета и седам запослених, мало је нелогично, јер док су били објекти обављена је процена капитала Радничког Универзитета која је износила 42.142.000. динара. Просудите сами где нестали капитал Радничког Универзитета.

Уследиле су кривичне пријаве за све одговорне а судбина Радничког Универзитета и његова продаја је неизвесна.

Доказ процене капитала је вршила фирма: "МДМ Интернационал" Београд